

Doplňující informace ke kurikulárním dokumentům:

Prvními dokumenty, které upozorňovaly na potřebu změny učebních osnov a systému kurikulárních dokumentů, byly materiály „Budoucnost ve vzdělávání a školství v obnovené demokratické společnosti a ve sjednocující se Evropě“ (1991), „Svoboda ve vzdělávání a česká škola“ (1991) a „Program transformace vzdělávací soustavy“ (1992). Na základě analýz českého školství zahraničních zkušeností se navrhovalo vytvořit národní kurikulum, stanovit jen rámcové cíle, strukturu a obsahy, modelové učební plány, rámcový obsah, definovat výstupy ve formě standardů; organizaci a metody výuky ponechat plně v kompetenci učitelů; přesouvat těžiště tvorby kurikula na úroveň škol. Snaha po možném výběru vzdělávací nabídky vyústil v tvorbu tří vzdělávacích programů – Obecná škola, Základní škola, Národní školy.

Dalšími zásadními dokumenty byly „České vzdělání a Evropa. Strategie rozvoje lidských zdrojů v ČR při vstupu do Evropské unie“ (Zelená kniha). Text připravilo Středisko vzdělávací politiky a PedF UK Praha v rámci programu Phare. Doporučovalo se: zahájit diskuse vedoucí k vypracování národního kurikula; přehodnotit současné standardy, posílit složku všeobecného vzdělávání a klíčové kompetence aj.

Zelená kniha spolu s výročními zprávami MŠMT (1996, 1999 a 2000) a doporučeními OECD Zprávy o národní politice – Česká republika (1999) a Priority pro českou vzdělávací politiku (1999) se staly podkladem pro „Národní program rozvoje vzdělávání v České republice – Bílá kniha“ (2001). Nejdůležitějšími strategickými liniemi bylo: Realizace celoživotního učení pro všechny, přizpůsobování vzdělávacích programů potřebám života ve společnosti, monitorování a hodnocení kvality a efektivity vzdělávání; podpora vnitřní proměny vzdělávacích institucí; proměna role a profesní perspektivy pedagogů; přechod od centralizovaného řízení k odpovědnému spolurozhodování. Bílá kniha vymezila víceúrovňový systém vzdělávacích programů: Státní program vzdělávání (SPV), rámcové vzdělávací programy (RVP) a školní vzdělávací programy (ŠVP).

Další podklady vznikaly v rámci přípravy tvorby RVP ZV. Řešily se koncepční otázky (viz Tupý, J., 2018, s. 66), byla provedena analýza národních kurikulárních dokumentů Skotska, Velké Británie, Norska, Švédska, Dánska, Maďarska aj. Blíže (viz Tupý, J., 2018, s. 66–82). Podklady a zkušenosti byly čerpány i z účasti zástupkyně VÚP Lucie Hučínové (nyní Slejškové) v komisi Rady Evropy pro klíčové kompetence.

Dále se týkalo dokumentů „Analýza naplnění Národního programu rozvoje vzdělávání v České republice (Bílé knihy) v oblasti předškolního, základního a středního vzdělávání (2009) s jejími závěry, materiál „Klesající výsledky českého základního a středního školství: fakta a řešení“ (2010), „Zpráva OECD o hodnocení vzdělávání v České republice (2012) a „Hlavní směry strategie vzdělávací politiky do roku 2020“ (2013) s jejich závěry.

Před současnou revizí RVP byly zpracovány podkladové analytické studie pro jednotlivé vzdělávací oblasti a obory vzdělávání na 1. a 2. stupni základního vzdělávání, pro průřezová témata, společné vzdělávání, klíčové kompetence, analýza stavu hodnocení výsledků žáků v ČR a v zahraničí, analýza RVP ZV, analýza ŠVP a analýza některých prvků zahraničních programů. Aktuálním dokumentem je Strategie 2030+ a její předpoklady rozvoje vzdělávání a její záměry.